

Гордана П. Будимир-Нинковић
Биљана Ј. Стојановић
Факултет педагошких наука
Универзитета у Крагујевцу, Јагодина
Катедра за хуманистичке науке

УДК: 316.644-057.874:
379.8(497.11)"2012"
ИД БРОЈ: 199419148
Стручни рад
Примљен: 20. децембар 2012.
Прихваћен: 15. март 2013.

АКТИВНОСТИ УЧЕНИКА МЛАЂЕГ ШКОЛСКОГ УЗРАСТА У СЛОБОДНОМ ВРЕМЕНУ

Апстракт: У раду се разјашњавају и испитују ставови ученика млађег школског узраста о активностима којима се баве у оквиру слободног времена. Истражује се колико слободног времена имају ученици 1–4. разреда, којим активностима се баве и чиме би желели да се баве у оквиру слободног времена. Утврђује се како се интересовања и активности ученика у слободном времену мењају у односу на узраст.

Кључне речи: слободно време, активности, ученик, школа

УВОД

Слободно време постаје све значајније за људски живот. Код нас се, нажалост, педагошка теорија недовољно, и са закашњењем бави слободним временом као значајном педагошком дисциплином. Углавном се већи део организованих активности одвија у школи, што није довољно, јер млади слободно време ван школе најчешће проводе спонтано. Ваннаставне и ваншколске активности, у теоријском и практичном смислу, утичу на културу провођења слободног времена. Мноштво је, међутим, слободновременских околности, садржаја, активности и догађаја које ваља педагошки артикулисати и васпитно осмислити (Превишић 2000). Слободно време, ако није добро организовано, испуњено одговарајућим активностима и у целини осмишљено, постаје узрок бројних проблема, како индивидуалних тако и друштвених. Како наводе Томић-Колудровић и Лебурић (2002), животни стилови су релативно стабилни обрасци понашања и исказују се у свим животним подручјима. Како је предмет овог рада подручје слободног времена, обогаћивањем његове структуре, променом динамике и места и добрим структурира-

њем и вођењем могу се делимично мењати и животни стилови младих. Млади су све мање организатори забаве и слободног времена, а све више конзументи садржаја које нуди високо професионална машинерија (забава, концерти, утакмице, спектакли и сл.). Конзументи постају пасивни аудиториј, неприпремљен за активно провођење слободног времена.

Значај слободног времена огледа се у томе да особа може према властитим тежњама активирати своје најразличитије снаге и способности и задовољити потребе и жеље које произлазе из целокупне личности. Нас посебно интересује слободно време деце, те га можемо дефинисати као оно време у току дана у коме се преплићу бројни и разноврсни утицаји и садржаји, позитивни и негативни, организовани и спонтани, који допуњавају или руше оно што пружа породица или школа. Како је дете биће у развоју коме је потребна помоћ и подршка одраслих, не може се њему самом оставити да се сналази и ангажује у слободном времену, већ му у томе треба пружити подстицаје и усмерења те стварати повољне услове за развој одабраних дечјих интереса и склоности. Бројни чиниоци утичу на организовање и остварење слободног времена деце и младих: школа, породица, вршњаци, медији и др., што указује да предмет педагогије слободног времена обухвата интердисциплинарни и мултидисциплинарни приступ у проучавању слободног времена.

Када се говори о педагошкој улози слободног времена, слободно време практично васпитно утиче и то развојно формирајуће, спречавајуће, преваспитавајуће и терапеутски. У свему томе треба знати да најразноврсније садржаје слободног времена можемо само да нудимо, а субјект их мора самостално изабрати (Лешник 1976). Слободне активности су посебно значајне за децу и младе. Кроз њих се развија смисао за стваралаштво, изграђује правилан однос према раду, истрајност у раду, дете се васпитава да воли и цени рад, његова радна дисциплина постаје свесна и прима карактер људске потребе. (Грандић, Летић 2008). Дакле, слободне активности омогућавају задовољавање потреба и жеља, афирмацију способности и личности у целини, што је васпитно и друштвено пожељно. Због тога је значајно да породица, школа и друштво посвете више пажње деци, њиховим активностима, жељама и потребама у складу са датим могућностима. И други аутори (Звачко 2003; Росић 2005; Грандић, Летић 2008) говоре о важности слободног времена у животу деце и омладине, јер се млада личност развија у целокупним условима у којима живи, кроз активности којима се бави и перспективе које јој се отварају те је улога слободног времена велика, посебно у домену етичких вредности и социјализације.

ПРЕГЛЕД ДОСАДАШЊИХ ИСТРАЖИВАЊА У ОБЛАСТИ СЛОБОДНОГ ВРЕМЕНА

Посебно занимање досадашњих истраживања усмерено је на поједине активности слободног времена и њихову улогу у процесу одрастања. Нека од тих истраживања захватају целину активности у слободном времену (Јербић 1970, 1973; Илишин 2000; Млинаревић 2004), док се нека усмеравају на специфичне облике коришћења слободног времена: културне активности (Илишин 1988), медији (Илишин 1999а; Илишин и сар. 2001), забава (Лебури, Реља 1999), као и разлоге због којих се млади користе тим активностима. Из наведених истраживања може се закључити да су појединачне активности слободног времена многобројне и да се могу класификовати на разне начине, зависно од критеријума класификације: према манифестним облицима њиховог изражавања (Јербић 1970, 1973; Илишин 1988) и према функцијама које испуњавају у животу младих у слободном времену (Илишин 1999б, 2001; Лебурић и Реља 1999). Илишин (2000) говори о постојању трију културних образаца у провођењу слободног времена – елитни, урбани и рурални, који су знатно зависни од социјално-образовног статуса и порекла испитаника. Врло сличне резултате ауторка добија и у погледу разматрања односа младих и телевизијског медија (Илишин 1999а), медија уопште (Илишин и сар. 2001). Она уочава да, осим различитих медијских образаца који су истраживањем утврђени, гледање телевизије је најзаступљенија активност у слободном времену, те да су у таквом начину провођења слободног времена млади изразито хомогени, а релативно малобројне разлике јављају се тек у погледу одабира програма. Ауторка такође приказује однос према друштвено неприхватљивим понашањима, а резултати показују да адолесценти исказују изразиту либералност (или можда исказ бунта) према облицима друштвено непожељних понашања, што упућује и на хедонистичко-конзументску оријентацију младих у структурирању слободног времена. Истраживање Илишин (1999б) даје резултате младих у преферирању одређених активности. Оне се међусобно највише разликују с обзиром на степен образовања, занимање, провенијенцију, резиденцијални и брачни статус. Компарација између младежи и старијих потврдила је да млади проводе знатно богатије и свестраније слободно време јер готово у свим посматраним активностима партиципирају знатно више од старијих. Интердисциплинарним истраживањем слободног времена младих Пленковић (2000) упозорава на нужност превладавања пасивистичких и конзументских облика који дехуманизирају и пасивизирају младеж, као и на програме активног слободног времена, позитивно усмереног за свестрани развој личности, према темељним идеалима слободе и самоактуализације. Наведено упућује на проблем у понуди са-

држаја и простора за слободно време школе, окружења и шире друштвене заједнице. Спроведено истраживање (Млинаруевић 2004) даје резултате процене средњошколаца њихових активних и пасивних стилова слободног времена, и то активно учествовање у стваралаштву и спорту у структурираним садржајима и пасивност у забави и неструктурираним слободновременским стиловима. То сигнализира и присилну пасивизирану доколицу у појединим локалним срединама, у чему свакако могу помоћи предлози ученика за подизање нивоа културе слободног времена младих.

Превишић (2000) истиче да је слободно време пре и након свега, бар кад су у питању деца и млади, педагошки проблем. Млади представљају специфичну субпопулацију унутар људског друштва, која због свог оскудног искуства тражи интенцијални напор друштва како простор слободног времена не би постао простор бесмисла или могућих друштвено непожељних понашања младих, а чије последице осећа друштво у целини – тренутно као друштвену опасност и у будућности као стил живљења. Када су пак у питању вредности којима деца придају значење, уочава се да се налазимо пред популацијом која је у погледу заступања вредности прилично хомогена (Радин и сар. 2002), али се испитаници ипак статистички значајније разликују по независним варијаблама пола, узраста, територије и важности вере у сопственом саставу вредности. Илишин (2001) износи заокупљеност медијима као једну од карактеристика савременог друштва те како је потискивање старих на рачун нових медија краткотрајно па се након неког времена корисници враћају уобичајеној употреби старих медија, али уз стицање навике употребе и нових.

Резултати истраживања показују да слободно време деце и младих није идентично слободном времену других социјалних група ни по свом трајању ни по свом садржају, ни по својим аспирацијама, али најпре због своје улоге у развоју младе личности која не поседује довољно физичких, психичких, интелектуалних и материјалних снага да самостално и суверено овлада тим пољем сопственог егзистирања. Истраживање које је спровео Буковић са сарадницима (2010) у Хрватској, показује следеће:

- млади своје слободно време уверљиво најчешће проводе у друштву пријатеља, након чега највећи број њих проводи време гледајући телевизију и ДВД, слушајући рок музику;
- користећи интернет и обављајући кућне послове;
- већина младих је незадовољна због тога што им недостаје жељених садржаја (места) за провођење слободног времена, након чега следи недостатак новца и времена. Више од четвртине испитаника/ца је задовољно квалитетом свог слободног времена;

- уколико би имао довољно новца и времена, највећи број испитаних би га проводио с пријатељима, у кафићима, гледајући телевизију и видео, бавећи се хобијем и коришћењем интернета.

Према једном нешто другачијем становишту, начин на који поједине поткултурне групе младих проводе слободно време под великим је утицајем животних стилова одраслих представника одређене друштвене заједнице (Zeijl et al. 2000). Тако се може рећи да се преко слободног времена млади приближавају свету одраслих. У досадашњим истраживањима слободног времена преовлађују она која акценат стављају на поједине активности младих током слободног времена и посматрају њихову учесталост. Уколико постоји категоризација, она углавном није добијена емпиријским путем, него је теоријски заснована и служи као оквир за интерпретацију података. Тако се у неким истраживањима слободно време посматра зависно од тога да ли је проведено активно или пасивно, да ли су вршњаци или одрасли ти који усмеравају активност, које активности су присутне (Halpern 2005), које компетенције млади ангажују бавећи се одређеним активностима (Вјарнадóttir 2004). Бартко и Еклес (Bartko & Eccles 2003) групишу испитанике по учесталости обављања одређених активности, а не варијабле. На овај начин, издвајају четири групе испитаника. То су групе окренуте ка спорту и дружењу, школи, волонтерском раду и зарађивању новца, а највећи број испитаника припада групи која је окренута школи.

У истраживању „Обрасци понашања младих током слободног времена“ које су обавиле Степановић, Виденовић и Плут (2009), резултати показују да је могуће описати у приличној мери кохерентне моделе понашања средњошколаца у слободно време јер је издвојено пет фактора чија је интерпретација смислена и којима су, с обзиром на природу варијабле које их чине, дале одговарајуће називе. Тако су издвојени следећи обрасци понашања: академски, образац оријентисан на спорт, образац окренут лакој забави, образац оријентисан на изласке и образац оријентисан на музику и компјутере. Организовање око спорта, дружења или школе представљају тачке додира са кластерима добијеним у истраживању Бартка и Екlesa (Bartko & Eccles 2003).

Свакако треба поменути истраживања о слободном времену која су обавили Махмутовић и сар. (2010) и Пехар-Звачко (2003). Иако су истраживали различите аспекте слободног времена, они закључују да се друштво у целини и васпитно-образовне институције овим питањем не баве у довољној мери и да деца и млади своје слободно време проводе на незадовољавајуће начине. Ако знамо да се слободно време може корисно употребити у борби против евентуалних негативних утицаја техничке цивилизације, било да се ради о разноврсним девијацијама у међуљудским односима или отуђивању људске личности, онда је оправдано овом питању посвети-

ти дужну пажњу и даље истраживати могућности за квалитетно организовање и провођење слободног времена деце и младих.

У овом раду желимо да истражимо којим активностима се деца на млађем основношколском узрасту (1–4. разреда) баве у оквиру слободног времена, како процењују слободно време (да ли га имају у довољној мери) и којим активностима би желели да се баве. Притом нам је значајно да утврдимо како се интересовања и активности ученика у слободном времену мењају у односу на узраст.

МЕТОДОЛОШКА ОБЈАШЊЕЊА

Циљ истраживања:

Испитати ставове ученика млађег школског узраста (1–4. разреда) о активностима којима се баве у оквиру слободног времена.

Задачи истраживања:

1. Испитати колико слободног времена имају ученици млађег школског узраста и да ли се њихова процена о количини слободног времена у току дана разликује с обзиром на узраст.
2. Утврдити којим активностима се ученици баве у слободно време и да ли постоје разлике у избору активности с обзиром на њихов узраст.
3. Размотрити ставове ученика о активностима којима би ученици желели да се баве у слободно време и утврдити да ли се њихове потребе и жеље разликују у односу на узраст.

Истраживање је спроведено на узорку од 296 ученика 1–4. разреда у четири основне школе на територији Јагодине, у току 2012. године.

РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА И РАСПРАВА

КОЛИКО СЛОБОДНОГ ВРЕМЕНА ИМАЈУ УЧЕНИЦИ МЛАЂЕГ ШКОЛСКОГ УЗРАСТА

У оквиру првог задатка, испитивали смо колико слободног времена имају ученици 1–4. разреда основне школе. Резултати су приказани у табели 1.

Табела 1. Колико слободног времена имате у току дана?

Број сати у току дана	1. разред	2. разред	3. разред	4. разред
10 сати	52%	24%	7%	12%
6 сати	25%	35%	53%	43%
2–3 сата	19%	41%	25%	37%
Немају слободно време	4%	-	15%	8%
Укупно	100%	100%	100%	100%

Као што резултати показују, број сати слободног времена опада са узрастом ученика, што је делом вероватно условљено школским обавезама и другим факторима. Тако ученици првог разреда имају највише слободног времена (до 10 сати), ученици другог разреда у приближном броју процењују да имају око 6, односно 2–3 сата слободног времена у току дана. Више од половине ученика трећег разреда изјаснило се да има око 6 сати слободног времена, што су навели и ученици у четвртном разреду. Занимљиво је да је доста ученика трећег разреда навело (у односу на друге разреде) да немају слободног времена (15%).

Истраживања која су испитивала да ли млади имају довољно слободног времена (Махмутовић и сар. 2010) показала да су млади (адолесценти) у највећем броју процењују да имају довољно слободног времена. Друго истраживање (Звачко 2003) указује на општи тренд пораста слободног времена, али да се оно са узрастом смањује. Ове резултате наводимо као илустрацију опште тенденције да се број сати слободног времена смањује сразмерно узрасту и обавезама, што су показали и наши резултати. Иако смо испитивали узраст ученика 1–4. разреда, што значи да не постоји велика разлика у хронолошком узрасту, ипак смо добили резултате који указују да се број сати слободног времена у току дана смањује код старије деце.

АКТИВНОСТИ КОЈИМА СЕ УЧЕНИЦИ БАВЕ У СЛОБОДНО ВРЕМЕ

Под активностима слободног времена подразумевају се разноврсна бављења, занимања која појединац бира и примењује у провођењу слободног времена. С обзиром на бројност тих активности, оне се најчешће класификују према месту где се обављају, по узрасту и полу, по бројчаној структури, према врстама самих активности. У овом раду нас је занимало које врсте активности ученици млађег школског узраста бирају и реализују у оквиру свог слободног времена. Резултати су приказани у табели 2.

Табела 2. Врсте активности којима се ученици баве у оквиру слободног времена

Врсте активности	1. разред	2. разред	3. разред	4. разред
игра	61%	62%	8%	24%
ТВ/рачунар	28%	24%	32%	32%
спорт	-	-	44%	19%
читање	-	-	12%	19%
учење	11%	14%	4%	6%

Како резултати показују, ученици првог и другог разреда највећи део слободног времена проводе и игри, што је сасвим разумљиво. Звачко

(2003) подсећа да је игра појам неутуђив од детета, и да игра ни у ком случају није једноставна ствар. Она је исто што и сам живот детета, па је према томе веома сложена и представља стваралачки акт. Кроз игру дете истражује, сазнаје, мотивисано је, развија радозналост, једном речју, она је израз дечјег упорног трагања да пронађе одговор како живети и какав треба бити. Иако количина времена проведена у игри опада са узрастом, ипак се наставља са активностима које имају игралики карактер, као што су играње игрица на рачунару, спорстке активности и др.

Провођење слободног времена у гледању телевизије и раду на рачунару представљају општи тренд, на шта указују и резултати нашег истраживања. Видимо да се време у овим активностима повећава сразмерно узрасту, али не постоји велико одступање, јер су деци још у предшколском узрасту доступни ови медији који окупирају њихову пажњу и време. Истраживање које је обавио Јербић (1970) показало је да млади проводе пред телевизијом око 10,5 сати недељно. Ако је оваква ситуација била пре 40 година, можемо само да замислимо колико много времена данашња деца и млади проводе пред телевизијом и рачунаром. Новије истраживање која је обавила Пехар-Звачко (2003) показује пораст конзумирајућих активности у слободном времену у оквиру којих гледање ТВ програма представља омиљену забаву младих у којој проводе преко три сата дневно.

Резултати такође показују да се ученици првог и другог разреда нису изјаснили да спорт и читање постоје као активности у њиховом слободном времену. Код ученика трећег и четвртог разреда ове активности заузимају значајно место (44% спорстке активности у трећем разреду). На крају, можемо уочити да се време проведено у учењу смањује сразмерно узрасту – што су деца старија, мање времена проводе у учењу у оквиру слободног времена.

АКТИВНОСТИ КОЈИМА БИ УЧЕНИЦИ ЖЕЛЕЛИ ДА СЕ БАВЕ У СЛОБОДНО ВРЕМЕ

Када смо питали ученике којим активностима би желели да се баве у слободно време, добили смо резултате који су приказани у табели 3.

Табела 3. Активности којима би ученици желели да се баве у слободно време

Врсте активности	1. разред	2. разред	3. разред	4. разред
спортски турнири	45%	45%	52%	50%
играонице	7%	28%	-	-
секције	3%	20%	15%	-
забава и дружење	28%	-	32%	28%
друге активности	17%	7%	1%	22%

Највећи број ученика свих разреда навело је да би волело да се организују спортски турнири. С друге стране, играонице су занимљиве деци првог и другог разреда, док старијим ученицима нису интересантне. Активности које укључују забаву и дружење пожељније су код старијих ученика. Ако ове резултате упоредимо са резултатима истраживања које су добили Махмутовић и сар. (2010), видимо да се они поклапају и да се са узрастом интересовања младих усмеравају на дружење са вршњацима.

ЗАКЉУЧАК

Искуства која се темеље на емпиријским истраживањима овог веома комплексног проблема указују на многа неразрешена питања слободног времена, која се понекад и драматично рефлектују на начин живота, остављајући при томе снажан траг на личност младих.

Резултати овог истраживања показују да деца млађег школског узраста имају довољно слободног времена које организују углавном сами у складу са узрастом у личним потребама. Блага одступања која налазимо у резултатима показују да се количина слободног времена смањује код старије деце и да се њихова интересовања и активности мењају у складу са узрастом.

Узимајући у обзир и резултате истраживања других аутора који су се бавили питањем слободног времена младих, можемо закључити да се школа као институција, а и читаво друштво мора укључити у боље планирање и провођење слободног времена младих, јер су деца препуштена сама себи, немају довољно подстицаја, усмерења и материјалних услова да на креативан и стваралачки начин организују и проводе своје слободно време.

ЛИТЕРАТУРА

Bartko and Eccles (2003): W. Todd Bartko, Jacquelynne S. Eccles, Adolescent Participation in Structured and Unstructured Activities: A Person-Oriented Analysis. *Journal of Youth and Adolescence*, 32(4), 233–241.

Bjarnadóttir (2004): Raqnhildur Bjarnadóttir, Modern adolescents' leisure activities: A new field for education? *Young*, Vol.12, No.4, 299–315.

Buković (2010): Nikola Buković, *Istraživanje problema, potreba i društvenog položaja mladih: Mladi i poduzetnička kultura*, Zagreb: Mreža mladih Hrvatske, dostupno na http://mmh.hr/dokumenti/SMZ_ISTRAZIVANJE_final.pdf

Grandić, Letić (2008): *Prilozi pedagogiji slobodnog vremena*, Novi Sad: Savez pedagoških društava Vojvodine, Vršac: Visoka škola strukovnih studija za obrazovanje vaspitača „Mihajlo Pavlov“.

Halpern (2005): Radu Halpern, Book Review: Examining adolescent leisure time across cultures: New Directions for Child and Adolescent Development, *Journal of Adolescent Research*, Vol.20 No.4, 524–525.

Ilišin (1988): Vlasta Ilišin, *Interesi i slobodno vrijeme, Fragmenti omladine*, Zagreb: IDIS.

Ilišin (1999a): Vlasta Ilišin, Mladi i televizijski medij, Zagreb: *Napredak*, 140 (2), 143–153.

Ilišin (1999b): Vlasta Ilišin, *Mladi na margini društva i politike*, Zagreb: Alinea.

Ilišin (2000): Vlasta Ilišin, Promjene u slobodnom vremenu mladih, Zagreb: *Napredak*, 141 (4), 419–429.

Ilišin, Marinović-Bobinac, Radin (2001): Vlasta Ilišin, Ankica Marinović-Bobinac, Furio Radin, *Djeca i mediji*, Zagreb: IDIS.

Jerbić (1970): Vedran Jerbić, *Slobodno vrijeme mladih u Zagrebu*, Zagreb: CVOSD „ND“.

Jerbić (1973): Vedran Jerbić, *Funkcija slobodnog vremena djece i omladine*, Zagreb: CVO.

Leburić, Relja (1999): Anči Leburić, Renata Pelja, Kultura i zabava mladih u slobodnom vremenu, Zagreb: *Napredak*, 140 (2), 175–184.

Leburić, Tomić-Koludrović (2002): Anči Leburić, Inga Tomić-Koludrović, *Nova političnost mladih*, Zagreb: Alinea.

Lešnik, R. (1976): Rudi Lešnik, *Osnove pedagogike*, Ljubljana: Slobodna pedagogika Mahmutović, Mikanović i sar. (2010): Arzija Mahmutović, Brane Mikanović, *Slobodno vrijeme mladih*, Fojnica: Štamparija Fojnica.

Mlinarević (2004): Vesnica Mlinarević, Stilovi slobodnog vremena srednjoškolaца Slavonije i Baranje, Zagreb: *Pedagogijska istraživanja*, 1 (2), 241–255.

Pehar-Zvačko (2003): Lidija Pehar-Zvačko, *Slobodno vrijeme mladih ili...*, Sarajevo: Filozofski fakultet.

Plenković (2000): Juraj Plenković, *Slobodno vrijeme mladeži*, Rijeka: Sveučiliste u Rijeci

Previšić (1988): Vlatko Previšić, Mjesto i uloga izvannastavnih i izvanškolskih aktivnosti u koncepciji nove osnovne škole, *Pedagoški rad*, 4, Zagreb, 567–574.

Previšić (2000): Vlatko Previšić, Slobodno vrijeme između pedagogijske teorije i odgojne prakse, Zagreb: *Napredak*, 141 (4), 403–410.

Radin, Ilišin, Baranović, Štimac-Radin, Marinović-Jerolimov (2002): Furio Radin, Vlasta Ilišin, Branislava Baranović, Helena Štimac-Radin, Dinka Marinović-Jerolimov, *Mladi uoči trećeg milenija*, u: *Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i mladeži*, Zagreb: IDIS.

Rosić, (2005): Vladimir Rosić, *Slobodno vrijeme-Slobodne aktivnosti*. Rijeka: Žagar

Stepanović, Videnović, Plut (2009): Ivana Stepanović, Marina Videnović, Dijana Plut, Obrasci ponašanja mladih tokom slobodnog vremena, *Sociologija*, Vol. LI, No.3, Beograd: Institut za psihologiju, Filozofski fakultet u Beogradu, 247–261.

Tomić-Koludrović, Leburić (2002): Inga Tomić-Koludrović, Anči Leburić, *Sociologija životnog stila, prema novoj metodološkoj strategiji*, Zagreb: Jesenski Turk.

Zeijl, Te Poel, Du Bois-Reymond, Ravelsloot and Meulman (2000): Elke Zeijl, Yolanda te Poel, Manuela du Bois-Reymond, The Role of Parents and Peers in the Leisure Activities of Young Adolescents, *Journal of Leisure Research*, Vol.32, No.3, 281–302.

Gordana Budimir-Ninković
University of Kragujevac
Faculty of Education in Jagodina
Department of Humanities
Biljana J. Stojanović
University of Kragujevac
Faculty of Education in Jagodina
Department of Humanities

YOUNG LEARNERS' ACTIVITIES IN THEIR FREE TIME

Summary: In the paper we research and explain young learners' attitudes towards the activities they perform in free time. Special attention was given to students' from the 1st to the 4th grade of Primary school and the types of activities they do, on one side, and the types of activities they would like to do in their free time, on the other side. We also researched how students' interest and activities they perform change according to the students' age.

Key words: free time, activities, student, school